

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΥΟΜΕΝΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ.

« Δεδόσθω ὅτι τὰ βραβεῖα καὶ οἱ στέφανοι ἀπογέγονται πάντοτε εἰς τὰ ἄριστα τῶν συνθετομένων ποιημάτων. Τὸ τοιοῦτον ποίημα, ἀποφαίνομαι ἀδιστακτως, θέλει εἶσθαι πάντοτε κακόν. Ὁ θηρεύων ποιητικούς στεφάνους ποιητῆς εἶναι ψευδῆς λάτρις τῶν Μουσῶν. Βραβευόμενον ποίημα ὁμοιάζει μὲ βραβευόμενον πρόβατον. Διότι ὁ σκοπὸς τοῦ συναγωνιζομένου ὑπὲρ τοῦ ἀγροτικοῦ βραβεῖου τείνει εἰς τὸ νὰ παραγάγῃ βόσκημα κατάλληλον οὐχὶ εἰς βρῶσιν, ἀλλὰ εἰς ὑπεροχὴν βαρύτητος· ὅθεν προσπαθεῖ νὰ παχύνη τὸ θυμὸν αὐτοῦ δι' ἀσυνήθους καὶ νοσώδους παχύτητος, καὶ ὅτε ἀποβῇ τοιοῦτον ὅποιον μετ' ἀηδίας ἐδύνατο ν' ἀπορρίψθῃ ἐκ πάσης τραπέζης, τὸ προσφέρει εἰς τοὺς δικαστάς. Παρομοίως, σκοπὸς τοῦ παρουσιαζομένου εἰς ποιητικούς συναγωνισμοὺς εἶναι τὸ νὰ καθυποβάλῃ εἰς τοὺς δικαστάς οὐχὶ καλόν τι ποίημα, ἀλλὰ στιχούργημα τι περιέχον τὸ ψυχρὸν ἐκεῖνο καὶ τὸ ἐπιτετηδευμένον καὶ πομπῶδες, ὅπερ δύναται νὰ ἐκληφθῇ παρὰ τῶν κριτῶν ὡς καθαρὸν ἢ ὑψηλόν. Ποιήματα λοιπὸν οὕτω κατασκευαζόμενα θέλουσι πάντοτε ζῆ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθέων, καὶ αἱ ὀλίγαι καλλοναὶ τὰς ὁποίας πιθανῶς περιέχουσι θέλουσι παρέχει ἄγνωστον ἄρωμα καὶ ἀσυνήθη θέαν. Γενικῶς δὲ τὰ μὲν βραβευόμενα πρόβατα εἶναι κατάλληλα μόνον εἰς κατασκευὴν κηρίων ἐκ λίπους, τὰ δὲ βραβευόμενα ποιήματα χρησιμεύουσιν εἰς τὸ ν' ἀνάπτωμεν τὰ τοιαῦτα κηρία. »

Μακώλεϋ.

Ο ΟΥΜΒΟΛΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ.

Τὴν 30^{ην} Ἀπριλίου 1841, παρατηρεῖ φίλος τις τοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς ἐν τινι ἐπιστολῇ· « Ὁ Οὐμβόλδος ἔχει πολλοὺς ἐχθροὺς